

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ • ΕΤΟΣ ΙΘ' • ΑΡ. ΦΥΛ. 222 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1996 • ΓΙΑΝΝΙΝΑ - ΣΙΝΑ 4

1940-41: ΥΠΕΡ ΒΩΜΩΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΩΝ

Πάνω από μισός αιώνας (56 ολόκληρα χρόνια), πέρασαν από τότε κι οι μνήμες εκείνου του Μεγάλου «ΟΧΙ», έρχονται κάθε τέτοιο μήνα, όλο και πιο ζωντανές, για να προβληματίσουν, να διδάξουν, να κινήσουν.

Για το Ζαγόρι μας, αυτή η χιλιοεπιτωμένη ρήση: «Υπέρ βωμών και εστιών» δεν έχει τίποτε το ρητορικό. Η μεγάλη και ματωμένη σύγκρουση, έγινε κυριολεκτικά, προ των πυλών του. Από το Καλπάκι, τη Γκραμπάλα και τον Αώο μέχρι τη Βωβούσα. Κι ο

εισβολέας δεν πέρασε.

Τούτο το τεύχος του περιοδικού μας, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και σαν «Επετειακό Αφιέρωμα» στο Έπος εκείνο του λαού μας, μια και οι περισσότερες σελίδες του, κατακλύζονται από βιωμένες μνή-

Τμή σ' εκείνους που στη ζωή των όρισαν να ψαλίσουν θερμότητες. Ποιέ από το χρέος μη κανόνες
Κ. Καβάφης

μες Ζαγορίσιων, που πήραν μέρος ή ζήσανε τις μεγάλες εκείνες στιγμές (κι είναι τόσες, που θα συνεχίσουμε και στο επόμενο τεύχος του Νοεμβρίου).

Όμως, κάθε τέτοιες μέρες, μαζί με τις μνήμες, έρχονται για τους Ζαγορίσιους και κάποιες σκέψεις, φορτωμένες από αγωνιώδη ερωτηματικά: — Το Ζαγόρι, που τότε πριν 56 χρόνια άντεξε (μαζί μ' ολόκληρη την Ελλάδα) στην επιβολή κι αργότερα στην Κατοχή, ως τότε τάχα θ' αντέξει στα «γυρίσματα των καιρών», που φέραν την ερήμωση και την παρακμή, που δυστυχώς χρόνο με το χρόνο μεγαλώνει;

Στο 1940 οι μόνιμοι κάτοικοι του Ζαγοριού, ξεπερνούσαν τις 15.000. Σήμερα ζήτημα να φτάνουν τις 2.500-3.000, στα 40 τόσα χωριά του. Μια αιμορραγία συνεχής και ασταμάτητη, που δεν μπορεί παρά να οδηγήσει στο μαρasmus και το θάνατο. Κι από πουθενά δεν διαφαίνεται κάποια ελπίδα αναζωογόνησης. Τα σχολειά μας κλείσανε σ' ολόκληρο σχεδόν το Ζαγόρι.

Οι νέοι πήραν και παίρνουν τα μάτια τους «γι' άλλη γη σ' άλλα μέρη».

Καμιά παραγωγική δραστηριότητα ούτε ξεκινάει, ούτε στεριώνει.

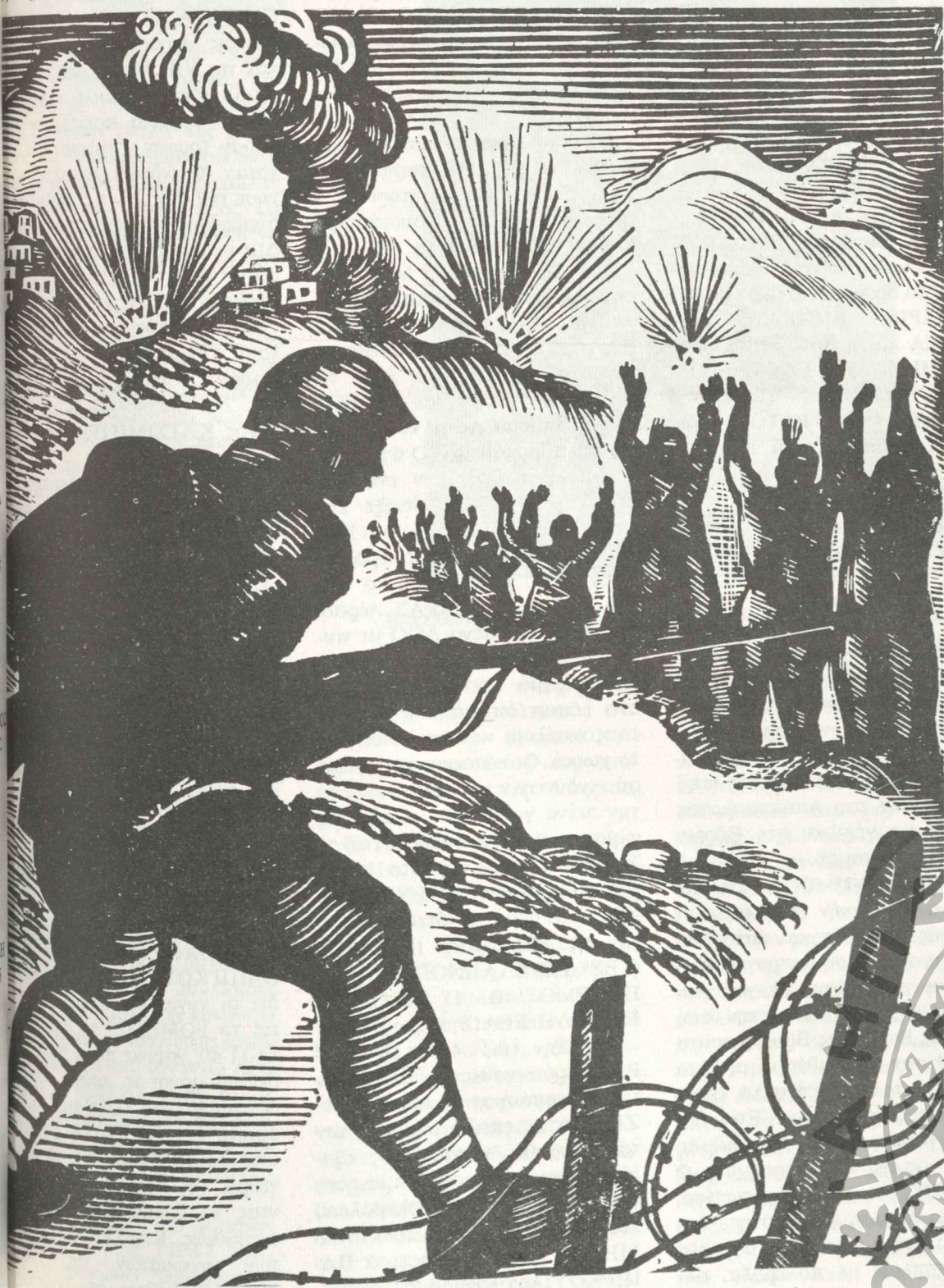
Βέβαια παρατηρείται μια κάποια άνθηση του τουρισμού κι ακόμα μια τάση εγκατάστασης ξένων μη Ζαγορίσιων, που θέλγονται από τις φυσικές του ομορφιές. Οικόπεδα, εγκατελειμένα αρχοντικά ως και αχυρώνες και φτωχοκάλυβα, πουλιούνται κι αγοράζονται. Είναι κι αυτό κάτι.

Φοβούμαστε όμως, μήπως έτσι το Ζαγόρι καταντήσει θέρετρο ενός ετερόκλητου κόσμου, χωρίς εκείνους τους μακρόχρονους ιστορικούς, κοινωνικούς και πολιτιστικούς δεσμούς, που στοιχειοθετούν και καταγράφουν αυτό που, περήφανα, ονομάζουμε «Ζαγορίσιο πολιτισμό και παράδοση».

Κάτι τέτοιες σκέψεις έρχονται αυτές τις μέρες, σαν αναθυμώματα τα ζωντανά και γεμάτα χωριά μας, που προμάχησαν, τότε, για να μην περάσει ο «Ξένος». Κι ας μην ηχήσει μεγαλόστομο, πως αυτό το «Υπέρ Βωμών και Εστιών», γίνεται και σήμερα, διαφορετικά, επίκαιρο.

Μέσα στις νέες συνθήκες, μονιασμένοι όπως τότε, ας αντισταθούμε κι ας αντιπαλέψουμε την παρακμή και την εγκατάλειψη. Ίσως να υπάρχει ακόμα καιρός.

Η Σ.Ε.

ΤΑΣΣΟΥ: «Αλβανία» (Ευλογραφία — Από λεύκωμα της κατοχής)

Ο ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ 1940

Μενελάου Κικοπούλου
(από το βιβλίο του «ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ»)

Το χινόπωρο του 1940 ο Ελαφότοπος στρατοκρατείται κι οι χωριανοί μου ζουν τον πυρετό της προετοιμασίας του στρατού μας για τον πόλεμο, που η έκρηξη του αναμενόταν από στιγμή σε στιγμή. Έτσι επιτάχθηκαν, για να μεταβληθούν, το Δημοτικό Σχολείο και το Παρθενάγειο του χωριού μου σε στρατώνες, τα ξωκλήσια του σε αποθήκες πυρομαχικών κι εφοδίων και το Αμύλ'κό του σε κέντρο τηλεπικοινωνιών του ελληνικού στρατού. Ακόμα οι χωριανοί μου δούλεψαν μαζί με τους φαντάρους μας για την κατασκευή των οχυρωματικών έργων της περιοχής, τόσο στην αμυντική γραμμή Ελαίας Καλπακίου, όσο και στην αμυντική γραμμή Γκραμπάλας-Ρουνικών. Παραθέτω από το αρχείο της κοινότητας σχετική μαρτυρία:

«94/24-1-1940: 3/ήμερος προσωπική εργασία των κατοίκων προς διάνοιξη και καθαρισμόν της ημιονικής οδού Έλαφοτόπου-Λούτσας. Αϊ-Νικόλα εις Κάμπτον υπό την επίβλεψιν άρμοδίου υπαξιωματικού επιβλήθαις υπό της στρατιωτικής αρχής.

24/14-7-1940: 5/νθήμερος προσωπική εργασία εις τους κατοίκους διά οχυρωματικά έργα εκτελούμενα υπό της στρατιωτικής υπηρεσίας».

Τέλος σ' όλη τη διάρκεια των πολεμικών επιχειρήσεων (28 Οκτωβρίου-14 Νοεμβρίου) οι γυναίκες του χωριού μου —οι γνωστές γυναίκες της Πίνδου— μ' επικεφαλής τον πρόεδρο της κοινότητας Δημήτριο Αρ. Κράλιο κοιβαλόσαν ασταμάτητα με τα πράματά τους, αλλά και ζαλωμένες, νερό σε φτσέλες από τις βρύσες του χωριού, αλλά και πυρομαχικά κι εφόδια από τα ξωκλήσια του για τις ανάγκες του Π/15 τάγματος πεζικού της 8ης μεραρχίας, που πολεμούσε στην αμυντική γραμμή των υψωμάτων Γκραμπάλας-Ρουνικών-Στυλίων-Κοζακού-Σουρεμαδιών, μια που η περιοχή αυτή είναι άνυδρη, αλλά και τα μεταγωγικά του στρατού ήταν ανεπαρκή για τη μεταφορά στρατιωτικού υλικού. Εξ άλλου ο Κωντίνος Γ. Πανταζής στο βιβλίο του «Τά δύο όχι 1972, σελ. 79» γράφει σχετικά:

«Η προσφορά αυτή είναι αληθινή, ομνώντας εις όλους όσους έτυχε να πολεμήσουν εκεί επάνω και ή εθνομυστική προς τους κατοίκους αυτούς παντοειής».

Το πρωί της 28ης Οκτωβρίου του 1940 οι χωριανοί μου ξύπνησαν τα χαράματα από τους κρότους των κανονιών και πληροφορήθηκαν με ανάμειχτα συναισθήματα φόβου κι αγωνίας, αλλά και πατριωτικού ενθουσιασμού,

την κήρυξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου. Κανένας τη στιγμή εκείνη δε φανταζόταν πως η μοίρα επιφύλασσε στο χωριό μου την τιμή να γίνει ο προμαχώνας της Ελλάδας, που στις επάλξεις του θα σταματούσε και θα συντριβόταν η εχθρική προέλαση κι επίθεση. Δύο μάχες, που έγιναν στα τιμημένα χώματα της ιδιαίτερης πατρίδας μου, η μάχη της Ελαίας Καλπακίου, όπου είναι σήμερα χτισμένος ο ομώνυμος συνοικισμός του χωριού μου, κι η μάχη της Γκραμπάλας στα ριζά της οποίας είναι χτισμένα τα Τσερβαριώτικα Καλύβια, χάρισαν ισάριθμες περιλάμπρες νίκες στο στρατό μας κι έκριναν την έκβαση ολόκληρου του πολέμου.

Ο αγώνας προκαλύφθηκε (28 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου) στο νότιο τομέα του μετώπου (τομέας Ηπείρου) έληξε υπέρ του ιταλικού στρατού, που προωθήθηκε με τον όγκο του ως την αμυντική γραμμή ΙΒα, δηλ. Καλαμάς-Ελαία Καλπακίου-Γκραμπάλα, ενώ ο ολιγάριθμος ελληνικός στρατός συμπίχτηκε κι εγκαταστάθηκε στην πρώτη αυτή γραμμή άμυνάς του, όπου ο διοικητής της 8ης μεραρχίας υποστράτηγος Χαράλαμπος Γ. Κατσιμήτρος με προσωπική του ευθύνη αποφάσισε ν' αναχαιτίσει τον εχθρό παρά τις αντίθετες υποδείξεις του Γ.Ε. Στρατού για υποχώρηση και σύμπτυξη στην αμυντική γραμμή ΙΒ, δηλ. Άρτα (Αραχθός ποταμός) - Μέτσοβο (Ζυγός). Έτσι το χωριό μου βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του πολέμου και πολλοί κάτοικοί του, ύστερα από την στρατιωτική διαταγή εκκένωσής του, κατέφυγαν σαν πρόσφυγες στα χωριά του κεντρικού Ζαγορίου.

Η μάχη της Ελαίας Καλπακίου (2-8 Νοεμβρίου), στην οποία οι Ιταλοί έριξαν όλο το βάρος των δυνάμεών τους στην προσπάθειά τους ν' ανοίξουν το δρόμο προέλασής τους για τα Γιάννενα, έληξε με νίκη του στρατού μας και πανωλεθρία του εχθρού. Έτσι στις 2 Νοεμβρίου το απόγευμα, ύστερα από σφοδρό βομβαρδισμό του ιταλικού πυροβολικού και της αεροπορίας κατά του τομέα Νεγράδων, εκδηλώθηκε η πρώτη ιταλική επίθεση κατά της οργανωμένης θέσης της Ελαίας Καλπακίου, που αποκρούστηκε χωρίς στον ηρωισμό των στρατιωτών της 8ης μεραρχίας και τα εύστοχα πυρά του εγκαταστημένου στη θέση της Βελλάς βαριού

πυροβολικού, που δρούσε με διοικητή το θρυλικό Παναγιώτη Μαυρογιάννη. Στις 3 Νοεμβρίου εκδηλώθηκε η δεύτερη ιταλική επίθεση με τη βοήθεια 50 αρμάτων μάχης, που είχε την ίδια τύχη με την προηγούμενη και στοίχισε στους Ιταλούς πέρα από τους νεκρούς και τους τραυματίες και την απώλεια 9 αρμάτων μάχης, που καταστράφηκαν από το ελληνικό πυροβολικό. Στις 5, 6 και 7 Νοεμβρίου οι Ιταλοί εξαπέλυσαν

από 14 πυροβολαρχίες, 56 κανονικά μου βρισκόμουν στο Μοναστήρι των Ταξιάρχων του χωριού Αηδονοχώρι, ως εμπροσθοφυλακή του 1/15 τάγματος με μια ομάδα πολυβόλων Σεντεπιέν. Στις 27 Οκτώβρη, Κυριακή απόγευμα, πήγα στο Αηδονοχώρι και πήρα από έναν δασικό τη μηχανή που γεμίζουν φυσιγγια κυνηγιού και γύρισα γρήγορα με βροχή πάλι στο Μοναστήρι. Οι στρατιώτες πήραν το βραδινό φαγητό τους και τραβήχθηκαν στα δωμάτιά τους, άλλοι να τραγουδούν, άλλοι να κουβεντιάζουν κι άλλοι να γράφουν γράμματα. Πήγα στο Ηγουμενείο, όπου καθόμουν με το λοχία των πολυβόλων κι ένα στρατιώτη κι άρχισα να γεμίζω φυσιγγια, γιατί το πρωί θα πήγαινα για κυνήγι με τον δασικό. Τελείωσα γρήγορα κι έσβησα το φανάρι, γιατί στο χωριό τα μπακάλικα δεν είχαν πετρέλαιο κι όλα τα άλλα βράδευα το φύλαγα χαμηλωμένο.

Εξω έβρεχε δυνατά, άστραφτε κι βροντούσε. Γρήγορα με πήρε ο ύπνος. Δέκα και κάτι η ώρα τη νύχτα χτύπησαν την πόρτα δυο στρατιώτες απ' το λόχο, που φέρονε ένα σημείωμα απ' τον λοχαγό μέσα σε φάκελλο. Άνοιξε την πόρτα ο στρατιώτης κι ήρθε προς το μέρος μου να ανάψει το φανάρι. Εφάρξε το Ηγουμενείο. Πήρα το φάκελλο, τον άνοιξα και διάβασα το σημείωμα του λοχαγού μου: «Ο Παπαγεωργίου οι Ιταλοί κατέλαβαν θέσεις μάχης και αναμένεται από στιγμή σε στιγμή η επίθεση. Αντίο και με τη νίκη. Βασιλιάς απλόγως πεζικού». Οι στρατιώτες ήταν βρεγμένοι ως το κόκκαλο. Τους πρόσφερα τσιγάρο και τους είπα να μείνουν να κοιμηθούν. Όχι, μου απάντησαν, να υπογράψω τον φάκελλο να τον πάμε στο λοχαγό, τέτοια εντολή έχουμε. Μας χαιρέτησαν κι έφυγαν. Εξω η δυνατή βροχή, οι σάνυχτα της ίδιας μέρας, ύστερα ορμητική αντεπίθεση και μάχη προς σώμα οι φαναίοι των Ιταλών τάγματος εκτόπισαν με τη λάμψη των πυρών από τις θέσεις τους την ανακαταλήψη της. Στις 7 Νοεμβρίου οι Ιταλοί πήραν μέρος στο ρακάτω συγχωριανό μου: Την 8 Νοεμβρίου οι Ιταλοί εγκατέλειψαν κάθε ιδέα νέας επίθεσης και οργανώνουν αντιστάσεις, που κατείχαν. Η αντιστάση που πέτυχε η 8η μεραρχία στο έδαφος του χωριού μου, ματαίωσε ορισμένα καταχτητικά σχέδια της Ιταλικής οστερέωσης την πίστη των Ελλήνων νίκη.

Παράλληλα προς τη μάχη της Ελαίας Καλπακίου δόθηκε η πολύνεκρη κι αμφίροστη μάχη της Γκραμπάλας (2-8 Νοεμβρίου), όπου ένα ελληνικό τάγμα, το Π/15 της 8ης μεραρχίας, με διοικητή τον ταγματάρχη Κωντίνου Γ. Πανταζή, υποστηριζόμενο από μια πεδινή πυροβολαρχία των 105/19 κι ένα ουλαμό συνοδείας των 65, πέντε κανόνια, εγκαταστημένη στη θέση «Λεύκα» Πάνω Σουδενών και δυο ορειβατικές πυροβολαρχίες των 75 Σκόντα, οχτώ κανόνια, εγκαταστημένες στη θέση «Λούτσα» Αϊ-Νικόλα στον Κάμπο Ελαφοτόπου, αντιμετώπισε δυο ιταλικά συντάγματα της μεραρχίας Φεράρα, το 47 με διοικητή το συνταγματάρχη Τρίτσιο και το 49 με διοικητή το συνταγματάρχη Σολίνα, ενισχυμένα τα καθένα μ' ένα τάγμα Αλβανών κι υποστηριζόμενα

από 14 πυροβολαρχίες, 56 κανονικά μου βρισκόμουν στο Μοναστήρι των Ταξιάρχων του χωριού Αηδονοχώρι, ως εμπροσθοφυλακή του 1/15 τάγματος με μια ομάδα πολυβόλων Σεντεπιέν. Στις 27 Οκτώβρη, Κυριακή απόγευμα, πήγα στο Αηδονοχώρι και πήρα από έναν δασικό τη μηχανή που γεμίζουν φυσιγγια κυνηγιού και γύρισα γρήγορα με βροχή πάλι στο Μοναστήρι. Οι στρατιώτες πήραν το βραδινό φαγητό τους και τραβήχθηκαν στα δωμάτιά τους, άλλοι να τραγουδούν, άλλοι να κουβεντιάζουν κι άλλοι να γράφουν γράμματα. Πήγα στο Ηγουμενείο, όπου καθόμουν με το λοχία των πολυβόλων κι ένα στρατιώτη κι άρχισα να γεμίζω φυσιγγια, γιατί το πρωί θα πήγαινα για κυνήγι με τον δασικό. Τελείωσα γρήγορα κι έσβησα το φανάρι, γιατί στο χωριό τα μπακάλικα δεν είχαν πετρέλαιο κι όλα τα άλλα βράδευα το φύλαγα χαμηλωμένο.

Εξω έβρεχε δυνατά, άστραφτε κι βροντούσε. Γρήγορα με πήρε ο ύπνος. Δέκα και κάτι η ώρα τη νύχτα χτύπησαν την πόρτα δυο στρατιώτες απ' το λόχο, που φέρονε ένα σημείωμα απ' τον λοχαγό μέσα σε φάκελλο. Άνοιξε την πόρτα ο στρατιώτης κι ήρθε προς το μέρος μου να ανάψει το φανάρι. Εφάρξε το Ηγουμενείο. Πήρα το φάκελλο, τον άνοιξα και διάβασα το σημείωμα του λοχαγού μου: «Ο Παπαγεωργίου οι Ιταλοί κατέλαβαν θέσεις μάχης και αναμένεται από στιγμή σε στιγμή η επίθεση. Αντίο και με τη νίκη. Βασιλιάς απλόγως πεζικού». Οι στρατιώτες ήταν βρεγμένοι ως το κόκκαλο. Τους πρόσφερα τσιγάρο και τους είπα να μείνουν να κοιμηθούν. Όχι, μου απάντησαν, να υπογράψω τον φάκελλο να τον πάμε στο λοχαγό, τέτοια εντολή έχουμε. Μας χαιρέτησαν κι έφυγαν. Εξω η δυνατή βροχή, οι σάνυχτα της ίδιας μέρας, ύστερα ορμητική αντεπίθεση και μάχη προς σώμα οι φαναίοι των Ιταλών τάγματος εκτόπισαν με τη λάμψη των πυρών από τις θέσεις τους την ανακαταλήψη της. Στις 7 Νοεμβρίου οι Ιταλοί πήραν μέρος στο ρακάτω συγχωριανό μου: Την 8 Νοεμβρίου οι Ιταλοί εγκατέλειψαν κάθε ιδέα νέας επίθεσης και οργανώνουν αντιστάσεις, που κατείχαν. Η αντιστάση που πέτυχε η 8η μεραρχία στο έδαφος του χωριού μου, ματαίωσε ορισμένα καταχτητικά σχέδια της Ιταλικής οστερέωσης την πίστη των Ελλήνων νίκη.

πολυβόλων συγκεντρώθηκαν στη κρεββάτα του Μοναστηριού. Τους διάβασα το σημείωμα του λοχαγού. Νεκρική ησυχία απλώθηκε παντού. Τους έδωσα θάρρος λέγοντάς τους ότι έχει να γίνει, να

γίνει, να πετάξουμε τους Ιταλούς στη θάλασσα, να γυρίσουμε στα σπίτια μας κι άλλα σχετικά. Τώρα θα ετοιμαστούμε να τους περιμένουμε. Αμέσως άρχισε η κίνηση. Φώναξαν τους μαγείρους να ετοιμάσουν το τσάι. Μοιράστηκαν οι ατομικοί επίδεσμοι, ανοίχθηκαν τα κιβώτια που είχαν τα φυσιγγια και οι στρατιώτες έπαιρναν από 200 φυσιγγια και υπέγραφαν. Οι σκοποί έγιναν διπλοί. Στις χειροβομβίδες μιλς έβαλα τα εμπορεύματα. Το τσάι ετοιμάστηκε, η κουραμάνα μοιράστηκε και οι στρατιώτες πήραν το πρωινό τους. Με τα ατομικά πράγματα έτοιμα οι στρατιώτες άρχισαν να φεύγουν απ' το Μοναστήρι. Τα ζώα των πολυβόλων μεταφέρθηκαν πίσω από τα βράχια σε απυρόβλητο μέρος, οι χειροβομβίδες και οπλοβομβίδες πήγαν στη θέση τους, οι ταινίες των πολυβόλων και οπλοπολυβόλων γεμίστηκαν. Πήγαμε πίσω απ' τα βράχια, όπου είχαμε πάει και τα ζώα. Έκανα την τελευταία επιθεώρηση στους σκοπούς, στα χαρακώματα και στα πολυβόλα και γύρισα στους στρατιώτες να δω αν και εκεί ήταν όλα έτοιμα.

Το ρολόι μου έδειχνε 5.25' και κάθησα ανάμεσα στους στρατιώ-

τες μου. Εκείνη τη στιγμή άστραψε πίσω απ' το λεσκοβίκι. —Αστράφτει, είπε ένας στρατιώτης κι αμέσως ακούστηκε ο κρότος των εξοκονιών που έβαζαν. —Μπουμπουνίζει, είπε άλλος και

και ξερρίζωναν δέντρα ολόκληρα. Η βολή των ιταλικών πολυβόλων άρχισε σιγά σιγά να μεταφέρεται προς το ύψωμα Αηδονοχωρίου. Στην πλαγιά αυτού του υψώματος ήταν μια μεγάλη φωτιά. Εκεί ήταν ένας τοσμπάνος με τα πρόβάτα του. Οι οβίδες έπεφταν πάνω του και οι φωνές του ακούονταν απελπιστικές. — Ατμε Μουσολίνι, προβατάκια μου, βίο μου. Σε λίγο χάθηκαν οι φωνές του τοσμπάνου και στην άκρη του χωριού πήρε φωτιά ένα σπίτι και φώτισε με τις φλόγες την γύρω περιοχή. Η βολή των Ιταλών μεταφέρονταν προς τους λόχους και την έδρα του τάγματος.

Η μόρα από μας πέρασε. Από το όρυγμα που είχαμε, σύρθηκε προς τα πολυβόλα και χαρακώματα της διμοιρίας μου. Λίγο πριν φτάσω άκουσα τα δυό μας πολυβόλα να κελαηδούν. Ρίγος θάρρους κι ενθουσιασμού πέρασε μέσα μου. Φτάνω στα πολυβόλα. Θα τους πελεκήσουμε, κ. Ανθυπολοχαγέ, ήταν η πρώτη κουβέντα των σκοπευτών των πολυβόλων. Κοίταξε να δεις, δυό μοτοσυκλέτες ιταλικές είναι παρατημένες κοντά στα μεσογέφυρα, δεν τους αφήνουμε να πλησιάσουν, θέλουν να το φτιάξουν το γεφύρι για να περάσουν. Η απόσταση από τα πολυβόλα μέχρι το χαλασμένο γεφύρι ήταν 2700 μέτρα και οι σφαίρες των πολυβόλων, καθώς γάζωναν σκόνη. Πήγα κι στα χαρακώματα της διμοιρίας μου, ο ίδιος ενθουσιασμός και θάρρος παντού. Μόνο ένας στρατιώτης είχε λιποθυμήσει στο χαρακώμα. Του δώσαμε τις πρώτες βοήθειες και συνήλθε.

ΣΤΟΥΣ ΛΕΒΕΝΤΕΣ

Γεια και χαρά ωρές παιδιά και σεις λεβέντες γεια σας
τη χώρα που τρανέατε με την παλληκαριά σας.

Γεια και χαρά σας Στανραστοί, της Πίνδου μας ξεφτέρια
την όψη σας απερίφραγη θωρό ψηλά στ' αστέρια.

Γεια και χαρά λεβέντισσες, γυναίκες της Ηπείρου
η ανδρεία σας πέρασε τη φήμη του ονείρου.

Στης Πίνδου τ' άγρια βουνά δώσατε την ψυχή σας
τα νειάτα σας, την ομορφιά, ως τη στερνή πνοή σας.

Γεια και χαρά ωρές παιδιά, Ελληνοπολεις γεια σας!!
Όλοι σας καμαρώνουμε για την παλληκαριά σας.

(από την ποιητική Συλλογή του Μίχου Κουκουλή
«Τραγούδια δάκρυα στεναγμού», Βόλος 1991)

Μια φωτογραφία, μια ιστορία

(Πριν 56 χρόνια, παραμονή του πολέμου του 1940)

Συνεχίζοντας τη συμπλήρωση της σελίδας του περιοδικού μας με τον τίτλο «Μια φωτογραφία, μια ιστορία», θεωρήσαμε σκόπιμο με την ευκαιρία του εορτασμού της 28ης Οκτωβρίου, να παρουσιάσουμε σήμερα μια ανέκδοτη φωτογραφία από το ατομικό μας αρχείο, που θα μας θυμίσει πρόσωπα και γεγονότα, μεταφέροντάς μας νοερά στο κλίμα και το σφυγμό εκείνων των ημερών.

Τα σύννεφα του πολέμου άρχισαν να εμφανίζονται στον ορίζοντα της πατρίδας μας πολύ πριν από τον Οκτώβριο του 1940. Οι επιτελείς του Υπουργείου Στρατιωτικών γνώριζαν άριστα την τότε κατάσταση και από ενωρίς προετοιμάζονταν, παίρνοντας όλα τα επιβαλλόμενα μέτρα, για την αντιμετώπιση της οποιασδήποτε επίθεσης από μέρους των Ιταλών, οψέποτε αυτή επρόκειτο να εκδηλωθεί. Το μόνο, που ίσως δεν είχαν προσδιορίσει επακριβώς, ήταν η μέρα κατά την οποία θα πραγματοποιούνταν η επίθεση.

Ετσι στα χωριά μας και ιδιαίτερα στην περιοχή του Δυτικού Ζαγορίου οι δραστηριότητες του στρατού μας ήταν πλέον εμφανείς τον καιρό εκείνο.

Μετακινήσεις διάφορων στρατιωτικών μονάδων, επισκέψεις επιτελικών αξιωματικών σε ορισμένα στρατηγικά σημεία της περιοχής, κατασκευή οχυρωματικών έργων, εγκατάσταση τηλεφωνικών κέντρων, διάνοιξη δρόμων

και μονοπατιών και κάθε τι άλλο, που θα μπορούσε να συντελέσει στην αποτελεσματικότερη άμυνα της χώρας μας από μια επικείμενη επίθεση.

Όλα έδειχναν το τι επρόκειτο να επακολουθήσει.

Μια εικόνα, μια συγκεκριμένη στιγμή από την περίοδο εκείνη —την παραμονή ακριβώς της 28ης Οκτωβρίου— είναι και η δημοσιευμένη στο σημερινό τεύχος του περιοδικού μας φωτογραφία. Μια ομάδα στρατιωτών με επικεφαλής κάποιον λοχαγό του πυροβολικού (πιθανόν με το όνομα Κωνσταντίνου) που βρίσκονταν στο Μονοδένδρι για υπηρεσία με αντικείμενο την φωτογράφιση και περιγραφή της μορφολογίας του εδάφους της περιοχής και κυρίως της χαράδρας του Βίκου, στήθηκαν εκεί στο μπαλκόνι του μοναστηριού της Αγίας Παρασκευής για το συγκεκριμένο «ε-σταντάνε».

Ήταν η τελευταία μέρα μετά το πέρας της αποστολής τους και θέλησαν έτσι ν' αποθανατίσουν τη στιγμή αλλά και τα πρόσωπα, που τους βοήθησαν κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στο Μονοδένδρι. Τα πρόσωπα αυτά ήταν, όπως εικονίζονται στη φωτογραφία μαζί με τους στρα-

Στο μπαλκόνι της Αγίας Παρασκευής στο Βίκο, 27 Οκτ. 1940

τιώτες, ο ιερομόναχος του μοναστηριού της Αγίας Παρασκευής Δημ. Μουστακόπουλος, ο γνωστός σ' όλους με το όνομα Παπα-Ακριβής, ένας ψυχωμένος παπάς, που πολλά πρόσφερε στην πατρίδα από το μετερίζι του σκαρφαλωμένου εκεί στους βράχους του Βίκου και ο τότε Γραμματέας της Κοινότητας Θεόδωρος Θεοδώρου, πατέρας του γράφοντος, από αριστερά στη φωτογραφία, το ίδιο γνωστός για την προσφορά του στα κοινά και την πολύτιμη βοήθειά του προς τις Αρχές στη δύσκολη εκείνη περίοδο του '40. Οι στρατιώτες θα διανυκτέρευαν και το τελευταίο αυτό βράδυ, παραμονή της 28ης Οκτωβρίου, στο χωριό μας —την επομένη θα αναχωρούσαν για τη μονάδα τους στις Νεγράδες— και κανονίστηκε ο μεν επικεφαλής αξιωματικός να διαμείνει στο σπίτι μας οι δε στρατιώτες στο Κοινοτικό Γραφείο. Ο καιρός ήταν ακατάστατος και από νωρίς το απόγευμα άρχισε να βρέχει. Τη νύχτα τα καιρικά φαινόμενα εντάθηκαν με δυνατή βροχή και αστραπές, που διέσχισαν το πυκνό σκοτάδι κι οι βροντές συντάραζαν τα σπίτια του χωριού. Η μακαρίτισσα η μάνα μου κουρασμένη από τον κάματο όλης της μέρας και το παρατεταμένο της ξαγρύπνιας από τη φιλοξενία, ακούγοντας και τη θύελλα που μαίνονταν έξω, δεν μπόρεσε να κλείσει μάτι όλη τη νύχτα. Κοντά στα ξημερώματα πέταχτηκε αλαφιασμένη από το στρώμα στο άκουσμα κάποιων παράξενων και υπόκωφων κρότων

που δεν έμοιαζαν με τις «μπουναριές». Το απορόητο από μήνες συναισθήματα αναστάσανε και φόβο για πόλεμο, που σκόπευε όλους μας, το ξημέρωμα βγήκε αληθινό. Το επιβεβαίωσαν οι απανωτές κανονιές του πυροβολικού μας. Οι παπασοφοί είχαν κηρύξει τον πόλεμο. Εντροπή η μάνα μου ξυπνήσει πατέρα μου, που με έκδηλη συχία έσπευσε να ξυπνήσει όλους τους φιλοξενούμενους αξιωματικούς, οι οποίοι δεν είχε καταλάβει πως εκείνη τη στιγμή. Και οι άντρες μαζί στη συνέχεια, μπήκαν προς το Κοινοτικό Γραφείο, κοιμόνταν οι φαντάροι. Τους βρήκαν να κοιμούνται βαριά. Απ' αυτούς ξύπνησαν ετοιμασμένοι τροχάδην και μαζί με τον αξιωματικό τους πήραν το δρόμο για μονάδα τους, ενώ ο πατέρας μας δάκρυα στα μάτια τους κλάψε με την ευχή να γίνουν νικητές. Από τη στιγμή εκείνη η μάχη της Γραμμάλας, υπερασπιζόμενος κυριολεκτικά το πατρίδα του το ίδιο, που βρισκόταν λίγα μόνο χιλιόμετρα πίσω του.

Ο Κ. Πανταζής, ταγματάρχης Διοικητής του III/15 τάγματος, το '40 που υπαγόρευσε νικηφόρα τη Γραμμάλα στις αλληπάλληλες σκληρές μάχες από τις 2 μέχρι τις 8 Νοεμβρίου, στο βιβλίο του «Τα Δύο ΟΧΙ» σελίδα 60, γράφει: «Ο λοχίας Γεώργιος Στάρας τον 9ον λόχου, ατρόμητος πολεμικό όρθιος με τους άνδρες της ομάδας του». Και παρακάτω, στη σελίδα 155, περιγράφοντας τη νικητική μάχη του υψώματος 669 του Αργυροχωρίου, καταλήγει: «Μεταξύ των 11 νεκρών ήτο και ο έφεδρος λοχίας Στάρας Γεώργιος, από τα Κάτω Σουδενά. Μέτρα έμπροσθεν των ανδρών του πρώτου κλιμακίου, έτρεχε ακάθεκτος βούνη και τους πρόσφερε στα φαγητά τις πρώτες μέρες του πολέμου.

Ας ευχηθούμε τέτοιους να μη ξανάρθουν και η πατρίδα να είναι μόνο μέσο στα οποία φωτογραφία. ΣΑΒΒΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΜΝΗΜΕΣ ΤΟΥ '40

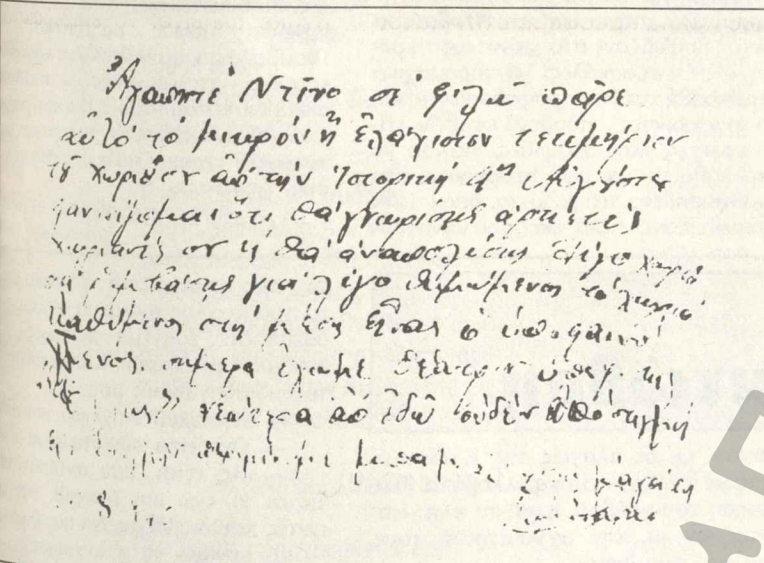
ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΣΤΑΡΑΣ: Το παληκάρι

Η φωτογραφία που συνοδεύει τα λίγα αυτά λόγια για το παληκάρι του χωριού μας, που έπεσε ηρωικά, στις 27 Νοεμβρίου στη σκληρή μάχη για την κατάληψη του υψώματος 669 στο χωριό Αργυροχώρι της Β. Ηπείρου, ίσως είναι και η τελευταία της σύντομης ζωής του (ήταν μόλις 22 χρονών, απόφοιτος της Ριζαρείου Σχολής).

Είναι από τη γιορτή της 4ης Αυγούστου 1940 (τότε γιορταζόταν η μέρα αυτή με πανηγύρια και φανφάρες), στο μεσοχώρι του χωριού.

Στις 29 του ίδιου μήνα, έστειλε τη φωτογραφία σαν «ενθύμιο» στο συγγενικό και φίλο του ταξιδεμένο αξιωματικό του Εμπορικού Ναυτικού, Ντίνο Θεοδωρίδη στην Ολλανδία, με το παρακάτω οπισθογράφημα: «Αγαπητέ Ντίνο σε φιλώ, πάρε αυτό το μικρόν ή ελάχιστον τεκμήριον του χωριού σου από την ιστορική 4η Αυγούστου. Φαντάζομαι ότι θα γνωρίσης αρκετές χωριανές σου και θα αναπολήσης λίγο χωριό, θα ρεμβάσης για λίγο θυμούμενος το χωριό, καθήμενος στη μέση είναι ο υποφαινόμενος, σήμερα έχομε θέατρον υπέρ της «Ελλης». Νεώτερα απ' εδώ ουδέν, από στιγμή εις στιγμήν περιμένουμε μάται. Σε φιλώ με αγάπη, Γιώργος Στάρας, 29.8.940»

Και το «...μαται» δεν άργησε. Ήρθε εκείνο το βροχερό πρωινό της Δευτέρας της 28 Οκτωβρίου. Έφυγε κι ο Γιώργος και δεν ξαναγύρισε στο χωριό και το σπίτι του, όπως τόσα άλλα παιδιά. Διακρίθηκε για την παλληκαριά του στη μάχη της Γραμμάλας, υπερασπιζόμενος κυριολεκτικά το πατρίδα του το ίδιο, που βρισκόταν λίγα μόνο χιλιόμετρα πίσω του. Ο Κ. Πανταζής, ταγματάρχης Διοικητής του III/15 τάγματος, το '40 που υπαγόρευσε νικηφόρα τη Γραμμάλα στις αλληπάλληλες σκληρές μάχες από τις 2 μέχρι τις 8 Νοεμβρίου, στο βιβλίο του «Τα Δύο ΟΧΙ» σελίδα 60, γράφει: «Ο λοχίας Γεώργιος Στάρας τον 9ον λόχου, ατρόμητος πολεμικό όρθιος με τους άνδρες της ομάδας του». Και παρακάτω, στη σελίδα 155, περιγράφοντας τη νικητική μάχη του υψώματος 669 του Αργυροχωρίου, καταλήγει: «Μεταξύ των 11 νεκρών ήτο και ο έφεδρος λοχίας Στάρας Γεώργιος, από τα Κάτω Σουδενά. Μέτρα έμπροσθεν των ανδρών του πρώτου κλιμακίου, έτρεχε ακάθεκτος βούνη και τους πρόσφερε στα φαγητά τις πρώτες μέρες του πολέμου.

Ας ευχηθούμε τέτοιους να μη ξανάρθουν και η πατρίδα να είναι μόνο μέσο στα οποία φωτογραφία. ΣΑΒΒΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο «ΑΕΤΟΣ»: Το μνημείο των ηττημένων ...«νικητών»

Μια σπάνια φωτογραφία μας έστειλε ο αγαπητός φίλος Κάτω Σουδενιώτης καθηγητής, Αλέκος Τσατσόπουλος, για να θυμίσει, σ' όσους τα ζήσανε, τα ηρωικά εκείνα χρόνια της Εποποιίας του '40.

Πρόκειται για το επιβλητικό μνημείο με τον «Αετό» στην κορυφή και τα φασιστικά σύμβολα στις 4 πλευρές του. Το χτίσαν οι ...«νικητές» για να τιμήσουν τους πολυάριθμους νεκρούς τους στο Καλπάκι, που έγινε ένας απέραντος τάφος των ανδρών της περίφημης Μεραρχίας FERRARA και των τεθωρακισμένων Κε-νταύρων της.

Καλπάκι 1943. Μπροστά στον Αετό των κατακτητών. Ντίνος Ζωρδούμης, Ενανθία Παρτσάλη, Αλέκος Τσατσόπουλος.

Το είχαν στήσει ακριβώς στη θέση που σήμερα βρίσκεται το Πολεμικό Μουσείο του στρατού μας. Διακρίνονται, ακόμη πίσω του, τα ερείπια από το, (κάποτε) «Χάνι» του Σουδενιώτη Ξενοφώντα Δοιγκόπουλου, το οποίο αργότερα στέγασε τον περιβόητο «Πειθαρχικό Ουλαμό» του Καλπακιού.

Πιστεύουμε, πως ήταν άστοχη η κατεδάφιση από τις αντιστασιακές οργανώσεις, μετά την Απελευθέρωση. Το μνημείο αυτό αποτελούσε ιστορική μαρτυρία, (κατατεθειμένη από τον ίδιο τον αντίπαλο) της γιγαντομαχίας εκείνης των στρατευμένων παιδιών του λαού μας, σ' έναν άνισο (από πλευράς δυνάμεων) αγώνα.

Σ' αυτό το σημείο είχαν στήσει και το «Posto Bloco» (φυλάκιο ελέγχου) που φράζε με σιδερένιες μπάρες το δρόμο και που χρειάζονταν ειδική άδεια για να το περάσεις. Οι Κάτω Σουδενιώτες, θυμούνται, πως το περνούσαν κάθε μέρα με λαχτάρα, για να φτάσουν στα ποτιστικά τους χωράφια, στην περιοχή Καλπακιού.

Στη φωτογραφία τρεις Κάτω-Σουδενιώτες νέοι, περιμένοντας κάποιο μεταφορικό μέσο για τα Γιάννινα. Είναι οι αείμνηστοι Ντίνος Ζωρδούμης, Ενανθία Παρτσάλη και ο, μόνος επίζων, Αλέκος Τσατσόπουλος με ένδυση... «εποχής»!

Ποιος ο φωτογράφος και πως βρέθηκε εκεί, εκείνη τη χειμωνιάτικη μέρα του 1943, ούτε ο ίδιος ο κάτοχος της φωτογραφίας το θυμάται.

B. T.

Αφήγηση από τον πόλεμο της Αθβανίας

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΜΙΑ ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΣΣΑ

σαμε τον εχθρό», μα καθένας κοιτάζε και πως θα τα βγάλει πέρα, ώρα με την ώρα, όχι πια μέρα με τη μέρα.

Στον κήπο ήταν από παλιά ένας λάκκος μεγάλος, τον είχαν ετοιμάσει για βόθρο, κουβαλήσαμε δοκάρια, τούβλα τον στερεώσαμε, ρίζαμε πράματα μέσα ρούχα, βιβλία, χαλκώματα, κάτι πιστικά πολύτιμα τα σκεπάσαμε, φέραν κ' οι γειτόνοι δικά τους, φέραμε άμμο με τα τσουβάλια, κι απάνω σπείραμε κι όλες κριθαράκι, να φυτρώνει να μη φαίνεται — αλλοιμονό μας, κάτι κάναμε... Πολύς κόσμος έφευγε σε χωριά, «πάρε τα παιδιά, σύντε και σεις» μου είπε ο άντρας μου, έφευγε μία γειτόνισσα, φορτώσαμε κάμποσα ρούχα, τρόφιμα και ξεκινήσαμε 2-3 οικογένειες με κάρα.

Το χωριό ήσυχο από αεροπλάνα, ούτε σειρήνες ούτε λαχτάρες, μπόλικά ξύλα στα τζάκια, τραχανάς πρωί και βράδυ, τσουβάλια μεγάλα. Εμείς ησυχάσαμε μα δεν ξέραμε τι γίνεται. Κανένας αν ερχόταν απ' τα Γιάννενα ρωτούσαμε, ήρθε κάποιος αδειούχος στρατιώτης τον βάλανε στη μέση, τον κερνούσαν, τόσο έλεγε, τόσο τον κερνούσαν, κλαίγαμε όλοι. Έφερε κ' εφημερίδα της Αθήνας, πιο πολλά ξέραν εκεί, έλεγε πολλά, δεν ξέραμε τίποτα εμείς μέσα στη μπουκα του εχθρού. Μάθαμε και το βομβαρδισμό τον πιο άγριο. Τάχα τότε ήτανε ή παρά ύστερα... που καίχαν ολόκληρες συνοικίες στα Γιάννενα, ρίζαν και στα Νοσοκομεία, θύματα πολλά, τραυματίες και γυναικόπαιδα. Σκοτώθηκαν τότες και δυο προϊστάμενες αδελφές, μέινανε στους θαλάμους, δεν προλαβαίναμε να μετακινήσουμε τους τραυματίες, εκεί κι αυτές κοντά τους. Όλος ο κόσμος τις έκλαψε. Κατόπιν κατεβήκαμε πάλι στα

Γιάννενα. Κατόπιν ξεκίνησα για το δικό μας χωριό, να ιδούμε τι γίνεται, είχαν καθαρίσει από Ιταλούς.

Ως μια μεγάλη γέφυρα στο Βρ. πήγε αυτοκίνητο, μα την είχαν καμένη, φέραν το πετρέλαιο με τους ντενεκές, στήσαν και πεύκα με ρετσίνι από κάτω. Την κάψαν οι χωριάτες τις πρώτες μέρες της εισβολής με τα χέρια τους, δεν περιμέναν διαταγή. Και πάλι με τα χέρια τους την επισκευάζουν, μπουλντόκια γυναίκες, γερόντοι, ως και 2 παπάδες με ανασχηκμένα τα ράσα. Εκεί μου δόσαν αλόγο απ' το στρατιωτικό φυλάκιο, χάριντου παιδιού που σήκωσα, έδωσα λόγο πως θα το στρέψω πίσω αμέσως και σε τρεις ώρες το 'στρεψα.

Εδώ φυσούσε άλλος αέρας, ένιωθες τι θα πει πόλεμος, το 'νοιωθες αλλοιώς. Τα είπαν πολλοί αυτά και θα τα λέμε, τον αντίκρυσσα και δεν τον πίστευα τέτοιον ξεσηκωμό στα χωριά εκείνα, τέτοια καρδιά. Με τις τριχίς που γνέθουνε και πλέκουν με τα χέρια τους φορτώνανε τις κάσες τα πυρομαχικά οι γυναίκες, «ζαλόνουνταν» γερά, «φέρτου καμιά βόλτα», «σφιζ' το στάλα», λέγαν τα έζυπαν και πιστά μεταγωγικά οι μάνες μας, οι αδελφές μας, δεν άκουγες παράπονο. Ήρθε η ώρα τις τραβούσανε οι οδηγοί σύσσωμες, και τα φορτία τους, με διπλά σκονιά στα δυσκολοπάτητα περάσματα στην Κραμπάλα, πάνω απ' τη Ντοβρά, κι όντας βουλιζάσανε στα χιόνια ως τη μέση, ως τις αμασκάλες. Τα πυρομαχικά πρώτα και κατόπιν τροφοδοσίες — και τι τροφοδοσίες... πουθενά καρβέλι, κάτι γαλέτες, κάτι σταφίδες, ίσα-ίσα να προλάβουνε να μην πεθάνουνε στα προχωρημένα τα φυλάκια, δέκα ώρες πορεία πάνω κ' έλα, εκεί που κυνηγούν

τ' αγριόκατα, τα μονοπάτια Καπέσοβο και πάνω.

Το δικό μας χωριό είναι υψηρό 1200 μέτρα. Δε βάνει ο νους κανείς δεν τις ιδεί εκείνες τις αντρές, περτείνες. Δε λογαριάζουν κόπο ούτε βό οι δρακογυναίκες μας εκείνες, ήθελε ούτε ζάλαμα. Καμνής όμοια γράφτηκε κ' εγώ τα ξεχάσα. Έμαθα μια γερόντισσα σκυφή, μου λέγε «πάνε κι αυτή ώπου βαστάσει το μαράκι της, κατέβαζε τραυματίες και Ιταλούς κατέβαζε τραυματίες, γούσαν οι έρμ' κι αυτοί...». Μια άλλη ροδεμένη γυναικάρα μου 'πε πως βαριά τραυματισμένον τον έφεραν πλάτη, πέρασε τον ποταμό που 'θε θυμωμένος, σκιάζονταν το μαύλο «...χατήρ' του γιου που τον έχουνε στρατιώτ' στο μέτωπο...». Έπαυσαν σε χρέος αυτές...

Όπου κατόπι σώθηκαν κ' οι τροφές κείνες οι λίγες, χειμώνας βαριά. Στο σχολείο του χωριού συνδέει πάλι τηλέφωνο τό χωριό, ψει κομάτια-κομάτια με την επή ακούμε τώρα κείνον τον επί κεφαλής έφεδρον αξιωματικό, κάπως ηλικώον να φωνάζει: «στελτε όπτι έπ ανάγκη πάσα, δεν υπάρχει στην έθνη τίποτα, μεταβίβαστε προσέκτηση τάγματος έκκλησίν μου, όπτι θα πεθάνουνε στα ορεινά φυλάκια να κάνουμε...», ξεφώνιζε. Τ' απαμαρο χτυπήσαν καμπάνες μαζεφτην γυναικές στο μεσοχώρι, μάλοστο έπ κ' έρχινε χιόνι, σκοτεινίσαε ολόκληρος ήρθε με τα φανάρια και μέμένα δαδιά, μίλησε στο κοινοτάπειτα ο γιατρός, κατόπι ο πρόεδρος, δυνεύουν τα παιδιά, προφάττεντες, όπτι δύναται κάθε σπίνι...». Περμερώσει σωρς μαζεφτην τσουβαλάκια, τα καλοθίκα κάπτεκαρδύδια — τα λέμε κοκόσες — πατααλευράκι καλαμπόκιο. Και κάπτεΠοδεθήκαν τις προβιές, τυλιχτηντοκεφάλι κινήσαν πάλι μες στο σπασμό, τις είδα...

Από το περιοδικό «Ε. Τέλη Οκτώβριος 1996»

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Αθήνα 8 Οκτωβρίου 1996

Σας αποστέλλουμε συνοπτικό απολογισμό εσόδων-εξόδων 1995 του Ιδρύματος της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής και παρακαλούμε να δημοσιευθεί στην εφημερίδα σας.

Με διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 2386/96 τα κοινοφελή Ιδρύματα έχουν υποχρέωση να δημοσιεύουν, **από το οικον. έτος 1996** και επόμενα, κάθε χρόνο μία φορά τουλάχιστον σε μια ημερήσια εφημερίδα που εκδίδεται **στον τόπο που εδρεύουν**, Απολογισμό Εσόδων - Εξόδων συνοπτικά κατά κεφάλαιο και άρθρο.

Κατ' εξαίρεση, το Πολυμελές Συμβούλιο του Ιδρύματος στη συνεδρίασή του 20/11.9. 1996 έλαβε απόφαση να δημοσιευθεί ο απολογισμός εσόδων - εξόδων οικον. έτους 1995 μόνο στην εφημερίδα «Το ΖΑΓΟΡΙ».

Με τιμή

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΙΤΣΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΜΑΣ
ΚΩΝ. Δ. ΦΑΦΑΛΙΟΣ

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦ.	Α'	Ενοίκια ακινήτων	Δρχ.	384.110.647
»	Β'	Πρόσοδοι καταθέσεων	»	1.000.000
»	Γ'	» χρεωγράφων	»	2.525.541
»	Δ'	Έσοδα Ναών	»	12.106.625
»	Ε'	Εισφορά υπαλλήλων Διοίκης.	»	726.146
»	ΣΤ'	Διάφορα έσοδα	»	3.154.616
»	Ζ'	Εισφορές Κλ/μάτων	»	7.784.819
»	Η'	Έσοδα μαθητών Κλ/μάτων	»	7.400.000
»	Η1'	Έσοδα από Κλ/μα Δ. Στήνη	»	12.000.000
»	Η2'	Έσοδα Δωρεάς Τ. Μαρτσπούλου	»	3.000.000
»	Θ'	Έσοδα Χειροτ. Σχολής Μον/ρίου	»	33.447.097
»	Ι'	Έσοδα Λαζαριδείου Πν. Κέντρου	»	2.074.452
»	Ι3'	Χορηγίες για πραγματοποίηση πολιτ- στικών εκδηλώσεων στη γενέτειρα των Ριζαράων, στο Μονοδένδρι	»	4.900.000

ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 1995 Δρχ. 474.229.943

Πλεόνασμα προηγούμενων ετών » 58.827.314

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ Δρχ. 533.057.257

ΙΔΡΥΜΑ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ - ΕΞΟΔΩΝ 1995

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ. Α' ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Άρθρο	1	Αποζημίωση και έξοδα κινήσεως Συμβούλων και Κυβερν. Επιτρόπου	Δρχ.	3.324.000
»	2	Διάφορα έξοδα Διοικήσεως-Διαχειρίσεως	»	9.087.387
»	3	Μισθοί Υπαλλήλων Διοικήσεως	»	42.833.368
»	4	Χορηγήματα	»	240.000
»	5	Νοσήλεια προσωπικού	»	536.285
»	6	Βιβλιοθήκη Γραφείων Διοικήσεως	»	304.468
»	7	Έξοδα ακινήτων	»	49.056.626
»	8	Τέλη - Φοροι	»	1.046.059
»	9	Εορτασμός 150 χρόνων λειτουργίας Σχολής	»	113.044

ΚΕΦ. Β' ΕΞΟΔΑ ΣΧΟΛΗΣ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ)

Άρθρο	1	Μισθοί Καθηγητών	»	49.161.096
»	2	Μισθοί προσωπικού	»	99.803.073
»	3	Έξοδα μαθητών (τροφή κλπ.)	»	39.401.867
»	4	Διάφορα έξοδα λειτουργίας	»	29.401.286
»	5	Έξοδα αποφοίτων Σχολής	»	341.964
»	6	Βιβλιοθήκη Σχολής	»	511.870
»	8	Δαπάνες 150ετηρίδας 1844-1994	»	5.313.844

ΚΕΦ. Δ' ΕΞΟΔΑ ΝΑΩΝ

Άρθρο	1	Έξοδα Ναού Βασ. Σοφίας 24 - Αθήνα	»	12.622.053
»	2	» » Σχολής (Χαλάνδρι)	»	9.403.995

ΚΕΦ. Ε' ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΣΚΟΠΩΝ ΑΡΙΘ. 994/1980 ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ - ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ & ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Άρθρο	1	Δαπάνες λειτουργίας Ριζαρείου Οικοτροφείου Μονοδενδρίου	»	44.918.115
»	2	Δαπάνες λειτουργίας Χειροτεχνικού Κέντρου Μονοδενδρίου (Χειροτεχνικής Σχολής & Εργαστηρίου)	»	69.943.941
»	3	Ενίσχυση Λαμπριαδείου Βιοτεχνικής Σχολής Άνω Πεδινών Ζαγορίου	»	6.000.000
»	4	Επιδότηση μαθητών Γυμνασίου & Λυκείου Τραπεζοβίου Ζαγορίου	»	3.390.000
»	5	Επιδότηση Καθηγητών Γυμνασίου & Λυκείου Τραπεζοβίου Ζαγορίου	»	653.616
»	6	Δαπάνη συντήρησης & αξιοποίησης πολιτιστικών μνημείων Ζαγορίου	»	8.943.036
»	6α	Δαπάνες Πνευματικού Κέντρου «Κ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ» στο Κουκούλι Ζαγορίου	»	7.052.497
»	7	Ενίσχυση Δημοτικού Σχολείου Μονοδενδρίου	»	337.225
»	8	Ενίσχυση κεντρικού Ι. Ναού Μονοδενδρίου για αποκατάσταση οροφής κλπ. δαπάνες	»	5.125.090
»	9	Επέκταση κτίριου Χειροτεχνικής Σχολής Μονοδενδρίου - Μελέτη, Κατασκευή, Εξοπλισμός	»	8.226.796
»	10	Αποκατάσταση μισθωθέντος από τη Ρ.Ε.Σ. παραδοσιακής οικίας στο Μονοδένδρι	»	966.872
»	11	Δαπάνες πολιτιστικών εκδηλώσεων στο Μονοδένδρι Ζαγορίου	»	4.735.375

ΚΕΦ. ΣΤ' ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Άρθρο	2	Τόκοι αειομνησθέντων	»	185.833
»	3	Δαπάνες αξιοποίησης ακινήτου Ιωαννίνων	»	4.003.420
		ΣΥΝΟΛΟ ΔΑΠΑΝΩΝ	Δρχ.	516.984.101
		Πλεόνασμα 31/12/95	»	16.073.156
				533.057.257

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ

Χρονογράφημα

Μέρες Οκτώβρη

εικόνα, οπτικά, δεν ...χορταίνεται. Τούτες τις μέρες, μάλιστα, ο «εικαστικός» Οκτώβρης πλουτίζει την εικόνα με εναλλακτικά «εργα» στο κύλισμα της μέρας. Ξαν έμπειρος σκηνοθέτης. Τα σκόρπια φωτόλουνστα απ' τον ήλιο ασπροσύννεφα, που αργοσαλεύουν στο γαλάζιο φόντο τ' ουρανού, δίνουν με τη σκιά τους μορφές και σχήματα στις πλαγιές του χώρου και παγιδεύουν με τη φωταύγεια του ήλιου στα διάκενά τους.

Στην πρώτη φάση οι χρωματικές αλλοιώσεις της βλάστησης. Αχνές οι πρώτες πινελιές του Οκτώβρη, σε μια δοκιμή σύνθεσης των απίθανων αποχρώσεων των βασικών χρωμάτων καφέ, κόκκινου, κίτρινου.

Ο Νοέμβρης, τελικά, θα ολοκληρώσει και θα βάλε την υπογραφή του στο θαυμάσιο αυτό φυσικό πίνακα.

Ήδη, ο Πλατανιάς του Βοϊδομάτη, με τις λεπτές φθινοπωρινές ευαισθησίες του, χρωμάτισε το πυκνό, εκτεταμένο, φύλλωμά του, σε αποχρώσεις καφέ με υπολείμματα πρά-

σινου. Οι δε πλαγιές της Κωδωνάτας με τη θαμνοειδή φυλλοβόλα βλάστηση του γράβου, φράζουν κλπ. φαντάζουν με την αχνολίτρινή τους, ακόμα, παρουσία.

Τέτοιες φθινοπωριάτικες - όμορφες μέρες αφήνεσαι ανενόχλητα, στο φωτεινό λούσιμο του ήλιου, την ήρεμη απόσπαση, τη χρωματική μαγεία της φύσης. Χαλαρώνει το σώμα και γαληνεύει το πνεύμα. Έτσι, ώστε να ξεφυλλίζεις μ' ευχαρίστηση τα φύλλα κάποιου βιβλίου και να κατανοείς ακούραστα τα μηνύματά του.

Σε μια τέτοια στιγμή ανάγνωσης, ένα κληματοφύλλο προσγειώθηκε στο βιβλίο μου, ακριβώς στο σημείο που διάβαζα. Πρώτη αντίδρασή μου να το παραμερίσω. Όμως, αναποφάσιστα, δεν τό 'καμα. Κάπου, σκέφτηκα πως μπορεί να 'ναι, κι αυτό, ένα μήνυμα, ανάμεσα σ' εκείνα του βιβλίου.

Άρχισα να το περιεργάζομαι. Ήταν κίτρινο.

Έτσι, στο ανοιχτό του χρώμα διακρίνονταν όλη η αρμονικά διακλαωμένη δικτύωση των νευρών

Κάναμε τις πρωινές δουλειές του σπιτιού, άκουσα στο δρόμο ταραχή, πάλι στο παράθυρο, τρέχουνε κόσμος, δε βλέπω την αιτία. Κατεβαίνω στην πόρτα μου λένε «πόλεμος». Τι «πόλεμος»; «Πάτησαν τα σύνορα Ιταλοί», μου 'ρθε σαν κατακεφαλιά, μα πάλι δεν καταλαβαίνεις αμέσως τη συμφορά, γυρίζω στο νοικοκυριό μου. Βλέπω έρχεται ο άντρας μου νωρίς, χλωμός, κλείσανε το γραφείο, «δεν πιστεύω να φοβήθηκες, εσύ τα παίρνεις απάνω σου...». Μου είπε πως του αναθέσανε υπηρεσία εμπιστευτική θα μένει και νυχτερινή βάρδια στα γραφεία, εγώ άκουγα, καλά καλά δεν καταλάβαινα. Ο νους μου τώρα στα παιδιά.

Περάσανε κανένα - δυό μερόνυχτα, δε θυμούμαι καλά, όλο αγωνία, δε μαθαίναμε και τίποτα, τότε μια διάδοση, τότε άλλη. «Φάνηκαν στα Ζαγοροχώρια», «χτυπιούνται στο Καλπάκι», λόγια πολλά, μα τίποτα δεν ξεκαθάριζες. Γίνεται η πρώτη αεροπορική επιδρομή, τότες μας έφτασε ο πόλεμος, σαν αλαφιασμένος ο κόσμος. Στον κήπο μας είχαμε ανοίξει «ορύγματα» καθώς τα λέγαν, τα κουβεντιάζαμε από καιρό τ' αντιαεροπορικά, τις αεράμυνες του Μεταξά τρομάρα τους, άρχισα όλα, έπαυσα τα παιδιά και την κοπέλλα μας, τρέχαμε σ' άλλη συνοικία, σε καταρύγιο κανονικό. Και τι κανονικό αλλοιμόνο μας... Μέσα στριμωγμένοι, θέση δεν είχε για να καθίσεις ούτε ζαρωμένοι, όρθιοι όλοι, εγώ με το κοριτσάκι μου αγκαλιά 3 χρονών, τ' αγόρι μου κολλημένο πάνω μου να τρέμει σα λαγουδάκι, τότε να κλαίει φωναχτά, τότε να μαραίνεται, δεν πέρναμε ούτε ανάσα σσστή απ' το στρίμωγμα και τη βρώμα. Όμως στους δρόμους είχαν σκοτωθεί από βλήματα πολλοί, γκρέμισαν στίπια, με τις σειρήνες στην αρχή τα χάναμε, μας κόβονταν τα γόνατα, έπειτα τρέχαμε, δε χάναμε λεπτό. Καμπόσοι δε θέλανε και να βγούνε. Και που να φάμε πια, που ύπνος, οι δρόμοι όλη νύχτα γεμάτοι στρατός, μεταγωγικά μα ποιος ρωτούσε τι γίνεται... Πήραμε χαρά με την είδηση ότι «αποκρού-

Μια φθινοπωριάτικη μέρα του Οκτώβρη. Ο μήνας με τον «άστατο καιρό», τις τόσες καιριές εναλλαγές του, το χρωματιστό περιβάλλον, τα μπαμπακένια αργοσαλεύατα σύννεφα, τις βαθυνάλαες γωνιές τ' ουρανού, τ' αναπάντεχα μπουρίνια του... Η Ε.Μ.Υ. στο βραδινό της δελτίο μίλησε για «χαμηλό βαρομετρικό», που στο ταξίδι του από Ιταλία μεριά, θα έφτανε στα δυτικά της περιοχής μας. Κι αυτό έγινε. Πριν το σύροππο άρχισε η νεροποντή κι όλη τη νύχτα πότισε χορταστικά τη γη.

Σήμερα, τούτη τη μέρα που γράφω, με το προσπέρασμα του βαρομετρικού προς τ' ανατολικά, ξανάρθε η γνώριμη μέρα του Οκτώβρη. Ο μήνας του ...μέτρου. Ούτε κρύο ούτε ζέση. Ούτε λιποθύρι ούτε μπλόρος ουρανός. Μέση κατάσταση.

Στο «μπαλκόνι» της αυλής μου (μια γωνιά ανάλογα διαρρυθμισμένη) μ' ένα βιβλίο στο χέρι και τον ερατεινό καφέ στο πέτρινο τραπέζι, στο πλάι μου, απολαμβάνω τη γαλήνη και την ομορφιά του περιβάλλοντος. Η μέρα κεντρίζει τον ρομαντισμό μου.

Η λεκάνη του Βοϊδομάτη, τεράστιος ανάγλυφος πίνακας, είναι πρόκληση στα μάτια του όπου παρατηρητή, που τον περιεργάζεται από τη βίγλα του πάνω-Μαχαλά, της Αριότης. Η γνωστή του γεωφυσική

τερη τιμή, αφού ένας δικός μας θα υπηρετήσει την ορθόδοξη Εκκλησία μας και το ευσεβές πλήρωμά της από την ύψιστη αυτή θέση. Το ευχόμαστε από τα βάθη της καρδιάς μας και πάντα με τη βοήθεια του Υψίστου.

«Ζαγορίσιοι»

110 εκ. για ελικοδρόμιο στο Βίκο

Πίστωση 110 εκατ. δραχμών εγκρίθηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ για την κατασκευή του ελικοδρομίου στο Βίκο Ζαγορίου. Το έργο είναι ενταγμένο στο πρόγραμμα Interreg II —υποπρόγραμμα 1 (υποδομές)— μέτρο 4 (αεροδρόμια).

Η δημοπράτηση του έργου θα γίνει άμεσα από τη Δ.Τ.Υ. της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΡΙΟ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΩΝ

Πληροφορίες από σχετική εισηγογραφία, αναφέρουν ότι ο μεσημεριανός ύπνος ευθύνεται για τα μισά καρδιακά επεισόδια.

Έρευνες που διήρκεσαν 13 χρόνια έδειξαν ότι υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες για την πρόκληση αφνίδων θανάτων επιρρεπών στις καρδιοπάθειες εξαιτίας του μεσημεριανού ύπνου. «Δολοφόνος» μπορεί να αποδειχθεί ο μεσημεριανός ύπνος. Πολλά έχουν ειπωθεί και γραφτεί μέχρι σήμερα για τις επιπτώσεις του μεσημεριανού ύπνου. Μπορεί αυτό να μην έχει αναφερθεί στη διεθνή βιβλιογραφία ως «ένοχος» για δυσμενείς επιπτώσεις, ωστόσο οι επιστήμονες πραγματοποιούν ολόένα και νέες ερευνητικές επιστημονικές και αναλύουν τα δεδομένα. Αλλά κι από δικής μας πλευράς, από έρευνες δηλαδή που έγιναν από επιστήμονες του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο μεσημεριανός ύπνος εξασθενεί σε επικίνδυνο

Νέα από τον τόπο μας

βαθμό τον ανθρώπινο οργανισμό με αποτέλεσμα να κινδυνεύει ο πάσχων άμεσα από έμφραγμα. Αυτά τα συμπεράσματα δίνουν οι εξηγήσεις για τους μισούς αφνίδους θανάτους που σημειώνονται στην Ελλάδα τις απογευματινές ή τις πρώτες βραδυνές ώρες αμέσως μετά τον μεσημεριανό ύπνο.

Συμπεράσματα στα οποία αναφέρθηκε ο καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου κ. Γεώργιος Ζιάκας στο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Καρδιολογίας. Ο κ. Ζιάκας ανέφερε, ότι με βάση τη λογική και για να μειωθούν τα εμπράγματα θα πρέπει τα άτομα να μην κοιμούνται το μεσημέρι.

Όλα αυτά τα έχουν υπόψην τους μερικοί Ασπραγγελιώτες, που γκρινιάζουν, ότι το Σκοπευτήριο τους ανησυχεί στο μεσημερινό τους ύπνο; Αν όχι, ας τα λάβουν σοβαρά υπόψην.

Οι σκοπευτές λοιπόν, πέρα από την ευγενική τους παρουσία και την οικονομική συνεισφορά στο χωριό μας, γιατί αλλιώς το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα θα έπεφτε σε χειμερία νάρκη, κάνουν καλό και στην καρδιά μας! Κάθε πυροβολισμός που πέφτει στον αέρα, εκτός από την έμφυση ζωντανία, εξοστρακίζει το θάνατο από την καρδιά μας. Ύστερα, ας μη ξεχνούμε, έχουμε και το Μάαστριχτ. όσο προπονημένοι είμαστε στην αϋπνία, τόσο το καλύτερο.

Γιατί αν κάνει μια εφαρμοσθεί αλλοίμονο μας! Τότε δεν θα χάσουμε μονάχα τον μεσημερινό μας ύπνο, αλλά κι ολόκληρο τον βραδυνό.

Φ.Κ.

Παραλείπόμενα των βουλευτικών εκλογών

Το περιοδικό μας έχει σαν αρχή να μην ασχολείται με την πολιτική, όμως αυτή τη φορά θα θέλαμε να σχολιάσουμε ένα γεγονός από τις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές, που έχει ιδιαίτερη σημασία για μας τους Ζαγορίσιους.

Πρόκειται ακριβώς για την επιτυχία, μπορούμε να πούμε, των δυο υποψηφίων βουλευτών από το Ζαγόρι τον κ. Γιώργο Μουτσόπουλο, οικονομολόγο, από τα Κάτω Πεδινά και τον κ. Νικόλαο Κώστη, ιατρό, από τα Άνω Πεδινά, οι οποίοι αν και για πρώτη φορά εμφανίστηκαν στο πολιτικό στερέωμα θέτοντας υποψηφιότητα στο Νομό μας, ο μόνος με το ΠΑΣΟΚ και ο δεύτερος με το ΔΗΚΚΙ, κατάφεραν να συγκεντρώσουν ένα μεγάλο ποσοστό ψήφων, που θα πρέπει να θεωρείται σαν επιτυχία.

Γι' αυτό και θεωρήσαμε σκόπιμο να επισημάνουμε το γεγονός προβάλλοντας από τις στήλες του περιοδικού μας τους δύο εκλεκτούς συμπατριώτες μας, που για τον τόπο μας αποτέλεσαν ευχάριστη έκπληξη και απέδειξαν, πως μπορούν μελλοντικά να ελπίζουν —και με τη δική μας βοήθεια— στην είσοδό τους στο Κοινοβούλιο.

Η απόφασή τους να κατέλθουν στον πολιτικό στίβο και να ασχοληθούν με τα κοινά τους, μά ιδιαίτερα και θα πρέπει να σημειωθεί, ότι ο κ. Μουτσόπουλος, οικονομολόγος, που έχει ιδιαίτερη σημασία για μας τους Ζαγορίσιους, προέχει να φέρει το θούμνο στο μέλλον επόψιας σωτηρία στη Βουλή.

Στις επόμενες εκλογές, σκεφτούμε πιο ψύχραιμα το θέμα αυτό κι ανάλογα να ξούμε.

Και κλείνοντας το σημειώ μου σχόλιο, θα ήθελα να συγχαρώ τους δύο συμπατριώτες μας υποψηφίους βουλευτές την επιτυχία τους και να ευχηθώ την πορεία της ως διαγύρου και για μελλοντική τους ολόψυχη και όλοι μαζί ας κοιτάξουμε με αισιοδοξία το μέλλον.

Πολ. Συλ. Ασπραγγέλων

Συγχαρητήρια

— Ο Σύλλογός μας συγχαίρει θερμά τη χωριανή μας Ανθή Π. Καμισία, που κατάφερε να περάσει στην Α' κατηγορία της εραρδίας ευχές για κάθε επιτυχία και πρόοδο.

— Ο Άρης Γάνος και η γυναίκα του Τζένη απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο αγοράκι. Να τους ζήσει.

Πολ. Συλ. Ασπραγγέλων

Συγχαρητήρια

— Στο παρακάτω παιδιά, που πέτυχαν στις πανελλήνιες εξετάσεις, εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και ευχόμεστε καλή επιτυχία στην καριέρα της.

Πολ. Συλ. Ασπραγγέλων

«Το Ζαγόρι μας»

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Στην ανηρία μας Ιριγένεια Κων. Θεοδώρου, που πέτυχε στη Θεολογική Σχολή Θεσσαλονίκης εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και τις ευχόμεστε καλή πρόοδο.

Σάββας - Βούλα

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεωρεί υποχρέωσή του όπως και δημοσίως εκφράσει τα απειρούς ευχαριστίες του προς τον αξιότιμο κύριο Κωνσταντίνου Τασούλα, Δήμαρχο Κηφισιάς, δια την γεννημένη παρέμβασή του υπ' αυτόν για την περάωση ζωτικού προβλήματος του χωριού μας και του ευχεται ολόψυχα κάθε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Ευχαριστήριο

— Η Κοινότητα Ελαφοτόπου

ΕΛΑΤΗ

Συγχαρητήρια

— Ο Εξοραϊστικός και Φυσιολατρικός Σύλλογος Ελατινών «Η ΕΛΑΤΗ» θεω

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

— Στη μνήμη της Ασπραγγελιώτισσας, της ευγενικής και καλότατης Ευδοκίας Ν. Οικονόμου που πέθανε πρόσφατα στην Αθήνα και τη σκέπασε η Αττική γη, οι αδελφές της: Μερόπη Αν. Πανταζή, Νιόβη και Ιοκάστη Ν. Οικονόμου, έστειλαν στο χωριό μας 500.000 δρχ. για τον πλουτισμό με όργανα της παιδικής χαράς και ο Φρ. Τζιόβας στον τοπικό Σύλλογο 10.000 δρχ.

ΔΙΠΟΤΑΜΟ

1) Ο κύριος Δημήτριος Πάσχος κάτοικος Αθηνών, καταγόμενος εκ Καρδίτσας Θεσσαλίας, προσέφεραν 15.000 δρχ. δια την αγιογράφισιν του Ιερού Ναού η Κοίμησις της Θεοτόκου της Κοινότητας Διποτάμου Ζαγορίου.

2) Επίσης η κυρία Μαριγούλα Γκέτση-Μεταξά προσέφεραν 15.000 δρχ. δια την αγιογράφισιν του Ιερού Ναού της Κοινότητας Διποτάμου (Στολοβού) εις μνήμην του συζύγου της Ευαγγέλου Μεταξά.

Η Εκκλ. Επιτροπή θερμώς ευχαριστεί

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Ελαφοτόπου κατατέθηκαν τα παρακάτω ποσά:

— Ο κ. Θεόδωρος Βούδδας 100.000 δρχ. για την επισκευή του παρεκκλησίου της Αγίας Παρασκευής.

— Η κ. Ευφροσύνη Βράνιανη 20.000 δρχ. στη μνήμη του γιου της Αθανασίου Βράνιανη.

— Η κ. Φαίναρέτη Χρόνη 5.000 δρχ. στη μνήμη του ανεψιού της Αθανασίου Βράνιανη.

— Η κ. Λιάνα Αγαμ. Γκράτζιου 30.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Αγαμέμνονα Γκράτζιου.

— Η κ. Μαίρη Γκράτζιου 10.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Μενελάου Γκράτζιου.

— Η κ. Παναράια Γκράτζιου-Μιχαήλ 10.000 δρχ. στη μνήμη του πατέρα της Μενελάου Γκράτζιου.

— Η κ. Δωροθέα Λίλη 30.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Αναστασίου Λίλη.

Για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου η κ. Πηνελόπη Βερτο-

δούλου 5.000 δρχ. ο Κώστας Βλαστός 10.000 δρχ. και η κ. Ευφροσύνη Βλαστός και ο Δημήτριος Δούσης 10.000 δρχ.

Το Εκκλ. Συμβούλιο ευχαριστεί.

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Μονοδενδρίου ευχαριστεί θερμότατα όλους όσους συνεισέφεραν διάφορα χρηματικά ποσά για την ανακαίνιση του παρεκκλησίου της Ενορίας μας Αγίου Γεωργίου με τη φροντίδα κυρίως της κ. Αλεξάνδρας Πατεράκη.

Ο Άγιος Γεώργιος ως προσστατεύει όλους μας.

ΚΗΠΟΙ

Στις 8 του Σεπτεμβρίου εορτή της Παναγίας «Γενέθλιον της Θεοτόκου» γιορτάστηκε με θρησκευτική κατανύξη και μεγάλη προσέλευση πιστών χριστιανών, τόσο από το χωριό μας όσο και από τα τριγύρω χωριά, η Παναγία πάνω στα Αμπέλια. Την παραμονή ετελέσθη μέγας εσπερινός και αγρυπνία μετ' αρτοκλασίας, ενώ την ίδια ημέρα η θεία λειτουργία. Το εξωκλήσι της Παναγίας μας ευρίσκεται στο υψηλότερο σημείο του χωριού μας μέσα σε καταπράσινο δάσος με θέα την ατέραντη χλωρίδα της περιοχής. Το βράδυ έγινε στην πάνω πλατεία το καθιερωμένο γλέντι μέχρι πρωίας.

Ας ευχηθούμε όλοι να είμαστε καλά και του χρόνου να γιορτάσουμε την

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

9.000

Μπαή Ερμιόνη (3)
Παπαβασιλείου Νικόλαος (4)
Παλατιάς Χρ. Δημήτριος (3)
Σπηλιωτοπούλου Ντίνα (3)

6.000

Πανταζή Παναγιώτα (2)
Τσουμάνη Ερμιόνη (2)

5.000

Καρπούζης Βασίλειος (2)

3.000

Αγαθόπουλος Δημήτριος
Βαταβάλη Ηλέκτρα
Βαταβάλης Φίλιππος
Βλάχος Ιωάννης
Βούδδας Θεόδωρος
Γιαννακός Παύλος
Γκογιάννος Προκόπιος
Γκρουδής Σωκράτης
Δώδος Δημήτριος
Θώμος Παναγιώτης
Καπέλου Ελισάβετ
Καπετάνιος Δημήτριος
Κατσέλη Αγλαΐα
Κολλίτας Κων/νος
Κοματσέλη-Γκράτζιου Λούλα
Λύτρα Μαρία
Ματσόπουλος Κων/νος
Μπασογιάννης Ναπολέων
Παπαγεωργίου Κ. Γεώργιος
Παπακώστα Κλεονίκη
Σταμούλη Θεοδούλα
Στεφοπούλου-Βλαχοπούλου Ισμήνη
Τόλογλου Ανδρέας
Τόλογλου Οδυσσεύς
Τραγουλιάς Ανδρέας
Τρίγχα Σοφία
Τσεργιογιάννης Θεόδωρος

2.500

Αργύρη Κική

2.000

Κασκάνης Πολυχρόνης
Κατσούρας Νικόλαος
ΣΗΜ. Οι μέσα σε παρένθεση αριθμοί δηλώνουν τα έτη πληρωμής.

Παναγία μας καλλίτερα.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους τους ευσεβείς χριστιανούς που προσήλθαν στην εκκλησία, ιδιαίτερα δε ευχαριστεί τους αναφερόμενους, πιο κάτω οι οποίοι προσέφεραν τον οβολόν τους είτε από το υστέρημά τους, είτε από το περισσευμά τους για την Παναγία μας, που τόσο ανάγκη έχει για την συντήρησή της και εύχεται σε όλους η Παναγία να είναι πάντα μαζί τους και να τους χαρίζει υγεία και χαρά.

1) Στυλίδου Γαλάτεια 5.000 δρχ. 2) Σταμούλης Αθανάσιος 10.000 δρχ. 3) Καλλέα Εριφύλλη 5.000 δρχ. 4) Τσεργαλής Γεώργιος 2.000 δρχ. 5) Ζήση Ευφροσύνη 2.000 δρχ. 6) Κατσαβριάς Παντελής 5.000 δρχ. 7) Σάρρου Αθηνά 10.000 δρχ. 8) Καρατζά Σωτηρία 10.000 δρχ. 9) Ανώνυμος 40.000 δρχ. 10) Κατσαβριάς Παύλος 5.000 δρχ. 11) Τάγκας Ευάγγελος και Αμαλία 6.000 δρχ. 12) Τσεργαλής Σωτήριος 1.000 δρχ. 13) Οικονόμου Ελένη 5.000 δρχ. 14) Ντισοπούλου Ρούλα 5.000 δρχ. 15) Σιδηρά Ιππολύτη 1.000 δρχ. 16) Ανώνυμος 5.000 δρχ. 17) Ανώνυμος 5.000 δρχ. 18) Ανώνυμος 5.000 δρχ. 19) Μπατζούλη Σοφία 1.000 δρχ. 20) Ανώνυμος 2.000 δρχ. 21) Ανώνυμος 1.000 δρχ. 22) Στεφανίδης Χαράλαμπος 2.000 δρχ. 23) Κοκομελίδη Αγγελική 1.000 δρχ. 24) Τόλης Ελευθέριος 10.000 δρχ. 25) Ανώνυμος 5.000 δρχ. 26) Ανώνυμος 1.000 δρχ. 27) Ανώνυμος 2.000 δρχ. 28) Ανώνυμος 5.000 δρχ. 29) Καλλίδη Λουκία 10.000 δρχ. 30) Ανώνυμος 5.000 δρχ. 31) Σούλης Διονύσιος 10.000 δρχ. 32) Βλάχος Ιωάννης 5.000 δρχ. 33) Μητσοπούλου Αθ. 5.000 δρχ. 34) Σταυρίδης Διομήδης 2.000 δρχ. 35) Γκρουδής Σωκράτης 1.000 δρχ. 36) Μακρή Ευτυχία 1.000 δρχ.

Η Εκκλ. Επιτροπή Κήπων Ζαγορίου

Κ. ΠΕΔΙΝΑ

Η Πελαγία Χαρίτου υπέρ Ιερού Ναού Αγ. Αθανασίου 15.000 δρχ.

Στη μνήμη των συζύγου Γεωργίου γονέων Γεωργίου και Ανδρονίκης και θείου Γρηγορίου και Ιφιγένειας.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ

Η κ. Άννα Κρυστάλλη-Βλάχου προσέφερε το ποσόν των 20.000 δρχ. στην Ιερά Μονή Ρογκοβού, εις μνήμην του πατρός της ιερέως Μιχ. Κρυστάλλη και του θείου της Αποστόλου Κολιού, οι οποίοι επί σειράν ετών προσέφεραν τις υπηρεσίες του στην ως άνω Μονή Τσεπελόβου.

Για την εκπλήρωση των σκοπών του περιοδικού μας:

«Εσύ που σήκωσες τόσο ανθρώπινο πόνο, ποιος θ' αντέξει τώρα τη θλίψη τη δική μας».

Αντί κληροδοτών, προσφορά 10.000 δρχ. για τις ανάγκες του περιοδικού, από τον Παναγιώτη Βαρβαρά, στη μνήμη της Βασιλικής Ισάνη.

ΝΕΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

1. Βλάχος Ιωάννης, Ιωάννινα. 2. Βαταβάλης Γιώργος, Πετρούπολη. 3. Μαργαρίτου Βασίλης, Θεσ/νίκη. 4. Βαλαδής Πέτρος, Αθήνα. 5. Ιωαννίδη Αικατερίνη, Ιωάννινα. 6. Σταμούλη Θεοδούλα, Αθήνα. 7. Βραζιλούλη Γεώργιος, Γερμανία. 8. Παπινιώτη Μπέτυ, Αμερική. 9) Τσιάνης Σπύρος, Αθήνα. 10. Προοδευτική Ένωση «Πύρρογιαννης», 11. Γκερκέζου Αση, Μονοδένδρι. 12. Παπαμιχαήλ Θεοχάρης, Αθήνα. 13. Αέκκος Δημήτριος, Αθήνα.

«ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδρυτής:

† ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

★

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

Σίνα 4 454 45 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 79286 - 74.000

FAX 79286

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

† ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ

† ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΞΟΣ

ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

Υπεύθυνος για το Νόμο:

ΑΠΟΣΤ. Κ. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ

Πρόεδρος Ι.Λ.Ε.Ζ.

Ν. Ζέρβα 2 - Ιωάννινα

Τηλ. 30170

★

Υπεύθυνος Ύλης:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΖΙΟΒΑΣ

Αργυρινών 16 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 27.105

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΒΥΡΩΝ

2. ΓΕΠΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

3. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ

4. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΚΑΛΛΥ

5. ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

6. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

7. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΘΑΝΑΣ

8. ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

9. ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

10. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ:

Συνδρομές, εισφορές,

εμβάσματα:

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Σίνα 4 Ιωάννινα 454 45

και Μυροπολείο

ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Λόρδου Βύρωνος 21

Ιωάννινα 45444.

Κατώτερη ετήσια

συνδρομή δρχ. 3.000

★

Τυπογραφεία:

Γ. ΔΟΥΒΑΛΗ

- Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ο.Ε.

28ης Οκτωβρίου 41

(Στοά Καμπέρη)

Τηλ. 20.544 - 27.845

Ιωάννινα 454 44